

ת"פ 27208/12/14 - מדינת ישראל נגד דניאל איליבייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 27208-12-14 מדינת ישראל נ' איליבייב

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דניאל איליבייב

פסק דין

כתב האישום וההסדר

ביום 17.05.15 הצדדים הגיעו להסכמה לפיה, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובטרם הרשעה הופנה לשירות המבחן שיבחן את שאלת הרשעתו בדיון.

על סמך הודאת הנאשם, נקבע כי ביצע את המיוחס לו בעובדות כתב האישום בעבירה של גניבה ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 28.09.14 הנאשם נמצא על ידי שוטר, כשהוא יוצא מחניון מלון הילטון בתל אביב בו שימש כטבח, כשהוא סוחב שקים ובתוכם מוצרי מזון השייכים למלון. מוצרי מזון נוספים נמצאו בתוך רכבו החונה בסמוך למלון. ערך סך הגניבה 1,140 ₪.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 42, נשוי ואב לשניים. כיום עובד כטבח במסעדה מזה כשלושה חודשים. עובר לכך, עבד במלון כ- 15 שנים, ברם פוטר מעבודתו בשל ביצוע העבירה. שירת שירות צבאי חלקי. בהתייחסות שירות המבחן לעבירה הנדונה, הנאשם קיבל אחריות לביצוע העבירה, והרקע לכך חובות כלכליים בעקבות החלטתו לרכישת רכב. לדבריו, נוכח הקושי בחר בפתרון בעייתי וגנב ממקום עבודתו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן בוושה וחרטה על אופי התנהלותו, כאשר ההתרשמות שהנאשם הבין את הבעייתיות בהתנהלותו. שירות המבחן התרשם מגבר בעל תפקוד נורמטיבי, שגילה תפקוד תקין לאורך השנים וכי ביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל. הנאשם ביטא נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור כעונש, אשר יהווה עונש חינוכי, שיש בו בכדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות. המלצת שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות, במסגרת "עמותות

לשובע" בתל אביב. הנאשם יבצע 18 שעות בחודש בתפקידו יסייע בעבודות מטבח. נוכח העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה ויחידה, לגביה מוכן לשאת בתוצאותיה ועל מנת להימנע מפגיעה בעתידו, המלצת השירות לסיים את ההליך המשפטי הנוכחי מבלי להרשיעו בדיון.

טענות הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם הודה בכתב אישום ונשלח לתסקיר לבחון אי הרשעה. עמדת המאשימה היא להרשעה, מאסר על תנאי וקנס. הערך המוגן הוא פגיעה ברכוש הציבור שהמתחם הוא ממאסר על תנאי עד למאסר. ביחס לאי הרשעה טענה התביעה כי לאי הרשעה צריך שתהיה פגיעה קונקרטית. הנאשם טבח ולא עולה פגיעה קונקרטית ונאמר בפסיקה כי הכלל הוא להרשעה ואין מקום לאי הרשעה בתיק הזה שכן המקרה הנוכחי אינו עונה על הלכת כתב.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות התסקיר ולא להרשיע את הנאשם, לדבריו מדובר בטבח במעמד מאוד גבוה במלון הילטון תל אביב, שעבד שם 15 שנה הרשעתו לא תוכל לאפשר השתלבות פעם נוספת במשרה בסדר גודל כזה. על פי התסקיר הוא עובד במסעדה כטבח הוא מרוויח כ- 4,000 ₪ לכן, יש כאן פגיעה קונקרטית, שכן במלון הוא הרוויח יותר. במקרה הנוכחי לא מדובר בגניבת כספים, אלא מוצרי מזון באופן חד פעמי ללא עבירה מתמשכת. פוטר הנאשם ללא כל פיצוי פיטורין לאחר 15 שנות עבודה דבר שיש משום הרתעה. לא מדובר במעילה בכספים, לדברי הנאשם זו הייתה הנורמה אצל הטבחים והמלון העלים עין מזה. מדובר בתקופה שהוא היה בסכסוך עם המעביד. מדובר באדם שהתחרט והביע חרטה. על פי התסקיר מדובר באדם נורמטיבי בעל משפחה, שני ילדים, עשה צבא, מצבו הכלכלי לא שפיר היום שכן הוא יצא ללא כל פיצויים הוא ניסה לעשות קורס של מיזוג אוויר והיום הוא עובד במסעדה. בכוונת הנאשם לחזור לעבודה בה עבד ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת התסקיר ולהטיל עליו 200 שעות של"צ ללא הרשעה.

דין והכרעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כישמקום להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול עלפיהלכתכתבע"פ 2083/96 תמכתבנ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק דין השלכבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצא דופן. שניתנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע בפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוגה עבירה מאפשר לו ותרבות המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקו וליהענישה אחרים."

וכן י' קדמי, סדרה דינבפילילים, חלק שני-כרךב, "הוצאת דיון ותשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים... כאשר עלול להיות צורך פרע רבלתינסבלבין עוצמת הפגיעה של הרשעה... בנאשם... לבין תועלתה של הרשעה לאינטרסה ציבורי-חברתית כללי, נתון בידי ביהמ"ש שהכוח להחליט, כיחרף אשמתו... הוא לא יורשע" (שם, שם).

הנאשם ביצע עבירה שיש בה מעילה באמון מעסיקו. מהאמור בתסקיר עולה כי בעקבות מעשיו של הנאשם הוא אף פוטר ממקום עבודתו. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם בנסיבות אלו "לעניין נושא ההרשעה, מאחר ומדובר בעבירה ראשונה ויחידה, לגביה מוכן הנאשם לשאת בתוצאותיה ועל מנת להימנע מפגיעה בעתידו,

נמליץ לסיים הליך המשפטי הנוכחי מבלי להרשיעו בדין. "מהאמור עולה כי אין פגיעה קונקרטית בנאשם במידה ויורשע, מדובר מחשש כללי. ב"כ הנאשם טען בפני כי הפגיעה הקונקרטית מתייחסת לכוונת הנאשם לשוב ולעבוד במטבח גדול בבית מלון. מדובר בשאיפה בלבד ולא הוצג לבית המשפט הליכים אותם ביצע הנאשם כדי לנסות ולהתקבל למטבח כזה הכולל סירוב לקבלו בשל הרשעתו מדובר בעבירה שבוצעה לפני למעלה משנה ועד כה הנאשם לא עשה מאמצים כאלו כטענתו. מעבר לכך יאמר כי כלל לא ברור כי הרשעה בדין מונעת מהנאשם לעבוד במטבח גדול. לא הובאה לכך כל אינדיקציה. בנסיבות אלו הנאשם לא הציג פגיעה באפשרות שיקומו ואני מוצא להרשיעו.

על סמך הודאתו אני מרשיע את הנאשם בעובדות כתב האשום בעבירה של גניבה ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 01.01.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקדו פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פידין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה ישלהחזיר לידיו ולגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ו, 09 נובמבר 2015, בנוכחות
הצדדים.